

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beaty Miničovej a členiek senátu JUDr. Ivany Izakovičovej a Ľubomíry Kúdelovej, v právnej veci žalobcov: **1/ V. P. S., s. r. o., B.** **2/ Ing. Bc. J. S., L., 3/ B. S., L.**, proti žalovaným: **1/ A. s. r. o. B.** zastúpeného advokátom JUDr. J. V., N., **2/ B. P., s. r. o., B.**, zastúpeného advokátom Doc. JUDr. J. Š. CSc, A., **3/ I. I., s. r. o. v konkurze, K.**, zastúpeného správcom konkurznej podstaty JUDr. A. F., K., **4/ K. Ú. v B., S. K. B., o vyslovenie neúčinnosti právnych úkonov a vrátenie do konkurznej podstaty úpadcu nehnuteľnosť - P.**, o odvolaní žalobcov 1/ a 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 4Cbs 9/2003-581 zo dňa 11. apríla 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 4Cbs 9/2008-581 zo dňa 11. apríla 2008 v časti žalovaných v 2. a 4. rade **p o t v r d z u j e .**

Žalovaným v 2. a 4. rade trovy odvolacieho konania nepriznáva.

Vo zvyšnej časti rozsudok súdu prvého stupňa **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom č. k. 4 Cbs 9/2008-581 zo dňa 11. apríla 2008 žalobu zamietol a uložil povinnosť žalobcom zaplatiť žalovanému v 1. rade náhradu trov konania 10 135,50 Sk, žalovanému v 2. rade náhradu trov konania 8 157,75 Sk a žalovanému v 3. a 4. rade náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobcovia sa návrhom doručeným dňa 11. 07. 2003 domáhali určenia neúčinnosti Zmluvy o predaji časti podniku uzatvorenej dňa 25. 02. 1999 medzi žalovaným v 1. rade a úpadcom – žalovaným v 3. rade a na jej podklade uzatvorenej dňa 09. 03. 1999 Kúpnej zmluvy o prevode vlastníctva k nehnuteľnosti medzi predávajúcim I. I., s. r. o., IČO: X., L. a kupujúcim A., s. r. o., IČO: X., T. a Záložnej zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti, uzatvorenej dňa 14. 02. 2001 medzi žalovaným v 1. rade a žalovaným v 2. rade voči žalobcom – konkurzným veriteľom úpadcu I. I., s. r. o. Ďalej sa domáhali určenia povinnosti žalovanému v 1. rade vrátiť do konkurznej podstaty úpadcu I. I., s. r. o. v konkurze rozostavanú nehnuteľnosť P. nachádzajúcu sa na parc. č. X. zapísanú na LV č. X., KÚ N. K. Ú. B., , S. K. B., a to z dôvodu, že žalovaní konali s cieľom zmarenia vymožitelnosti práva veriteľov úpadcu a získania bezdôvodného obohatenia na podklade fiktívnych práv a simulovaných právnych úkonov, na základe ktorých bol v lehote 3 rokov pred vyhlásením konkurzu odstránený nehnuteľný majetok z majetkovej podstaty úpadcu v objeme minimálne 83 500 000,-- Sk, Zmluva o predaji podniku a Kúpna zmluva o prevode vlastníctva boli podpísané osobami, ktoré vystupovali súčasne ako spoločníci aj konatelia spoločnosti A., s. r. o. a I. I., s. r. o., so zámerne podhodnotenou cenou za prevod vlastníctva k nehnuteľnosti v sume 4 562 752,-- Sk. Súd prvého stupňa ďalej uviedol, že Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 16. 11. 2001 pod č. k. 3K 63/01 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka I. I., s. r. o., L. a ustanovil správcu konkurznej podstaty JUDr. B. N., uznesením pod č. k. 3K 63/01-43 zo dňa 01. 02. 2002 ustanovil do funkcie nového správcu konkurznej podstaty JUDr. A. F., advokáta, V.

Z obsahu prihlášok žalobcov vyplýva, že žalovaný 1/ (správne malo byť žalobca 1/) svojou prihláškou do konkurzu prihlásil pohľadávku v sume 5 289,-- Sk, ktorú nadobudol zmluvou o postúpení pohľadávky, žalobca 2/ si prihlásil pohľadávku v sume 50 000,-- Sk z dôvodu nevyplatenej mzdy, pohľadávku 80 550 000,-- Sk z dôvodu odmeny a pohľadávku 200 000,-- Sk ako odstupné. Žalobca 3/ si prihlásil pohľadávku 50 000,-- Sk z dôvodu

nevyplatenej mzdy a 100 000,-- Sk ako odstupné. Zo Zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 25. 02. 1999 vyplýva, že medzi I. I., s. r. o., T., ako predávajúcim (žalovaný v 3. rade) a A., s. r. o., Z., ako kupujúcim (žalovaný v 1. rade) bola v súlade s ust. § 487 v spojitosti s § 476 a nasl. Obchodného zákonníka uzatvorená Zmluva o predaji časti podniku. Predmetom predaja podľa tejto zmluvy bola tiež časť podniku - organizačná zložka podniku, ktorou je divízia prevádzkareň podniku na Z., zabezpečujúca výstavbu rozostavanej stavby s názvom „P., povolená rozhodnutím odboru životného prostredia Okresného úradu Bratislava II., č. j. 2596/98/Z-59 zo dňa 24. 11. 1998, ktoré tvorí súčasť pôvodného stavebného povolenia príslušného stavebného úradu zn. VÚP -326/1261/89/Bor/Hor/8 zo dňa 16. 06. 1989, rozhodnutia č. SP/877/96/Hap-21 zo dňa 19. 08. 1996, rozhodnutia č. 3005/97/Z-44 zo dňa 19. 12. 1997, a to v rozsahu uvedenom v čl. 1 bod 2 písm. b/ uvedenej zmluvy podľa stavu, ktorý je vykazovaný v účtovnej evidencii podniku ku dňu podpisu tejto zmluvy. V čl. II. bola dohodnutá kúpna cena, a to dohodou zmluvných strán v sume 127 500,-- Sk a tiež platobné podmienky.

Dňa 09. 03. 1999 bola medzi žalovaným v 1. a 2. rade (správne malo byť medzi žalovaným v 3. a žalovaným v 1. rade) uzatvorená Kúpna zmluva o prevode vlastníctva k nehnuteľnosti. Predmetom kúpy podľa tejto zmluvy je nehnuteľnosť rozostavaná stavba P. (kúpna cena 4 562 750,--Sk). Zo zmluvy vyplýva, že predávajúci je vlastníkom prevádzanej nehnuteľnosti v celosti.

Dňa 14. 02. 2001 medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/ bola uzatvorená Záložná zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti podľa ust. § 151a a nasl. Občianskeho zákonníka. Z čl. II. zmluvy vyplýva, že účastníci zmluvy odsúhlasili, že na výstavbu rozostavanej stavby popísanej v čl. I tejto záložnej zmluvy, záložný veriteľ poskytol peňažné prostriedky v celkovej sume 13 244 445,-- Sk a záväzok na vrátenie tejto sumy záložnému veriteľovi vznikne predajom rozostavanej stavby tretej osobe po zaplatení kúpnej ceny na podklade uzavretej kúpnej zmluvy medzi záložcom a predávajúcim a treťou osobou ako kupujúcim. Na účely zabezpečenia záväzku na vrátenie peňažných prostriedkov, vložených záložným veriteľom v celkovej výške 13 244 445,-- Sk na výstavbu rozostavanej stavby, touto zmluvou záložca dáva do zálohu rozostavanú stavbu popísanú v čl. I tejto zmluvy

a v prospech záložného veriteľa v uvedenej sume zriaďuje k tejto nehnuteľnosti záložné právo, ktoré záložný veriteľ prijíma.

Súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku ďalej uviedol, že za neúčinný nemôže byť vyslovený absolútne neplatný právny úkon. Žalobca v samotnej žalobe, i vo svojich podaniach uvádza, že predmetné zmluvy sú absolútne neplatné v rozpore so zákonom, v rozpore s dobrými mravmi, v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, a preto keďže za neúčinný nemôže byť vyslovený absolútne neplatný úkon, súd prvého stupňa považoval žalobu za nedôvodnú. Taktiež uviedol, že i v prípade, že by žalobca netvrdil neplatnosť odporujúcich právnych úkonov, neboli splnené predpoklady pre vyslovenie neúčinnosti týchto právnych úkonov v súlade s ust. § 15 Zákona o konkurze a vyrovnaní, nakoľko žalobca neoznačil dôkazy, že dlžník urobil tieto úkony v úmysle ukrátiť svojho konkurzného veriteľa a nebolo preukázané, že tento úmysel musel byť druhej strane známy. Žalobca, ktorý sa dovoľával ochrany podľa ust. § 15 Zákona o konkurze a vyrovnaní, mal tvrdiť skutkové okolnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť úmysel dlžníka ukrátiť konkurzných veriteľov a vedomosť o ňom u druhej strany. Vo všetkých prípadoch pasívnej legitímácie sa však vyžaduje, aby žalovaný mal z odporovateľného úkonu prospech. Keďže v konaní nebolo preukázané, že žalovaní 2/ - 4/ mali z odporovateľných právnych úkonov prospech, súd žalobu z tohto dôvodu voči nim považoval za nedôvodnú. Preto vo vzťahu k žalovaným 2/ a 4/ bola žaloba neopodstatnená z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie žalovaných 2/ a 4/, keďže právo odporovať právnomu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech.

Žalobca sa tiež domáhal podaním zo dňa 16. 09. 2004 určenia, že zápis žalovaného 2/ na LV č. X. parc. č. X. k. ú. N. K. Ú. v B. ako spolumajiteľa rozostavanej nehnuteľnosti titulom „Zmluvy o výstavbe“ vedenej vo V-7530/03 zo dna 10. 02. 2004 je neplatný a žalovaný 4/ je povinný uviesť zápisy na LV č. X. parc. č. X. k. ú. N. B. do pôvodného stavu – pred dňom 10. 02. 2004. Žalobcovia neuviedli žiaden dôvod neplatnosti právneho úkonu (zápis žalovaného 2/ na LV č. X.) a nepreukázali ani naliehavý právny záujem na určení jeho neplatnosti. Podľa názoru súdu žalobcovia nemajú naliehavý právny záujem na určení neplatnosti tohto právneho úkonu, keďže takýmto určením by sa na právnom postavení žalobcov nič nezmenilo. Preto súd žalobu aj v tejto časti zamietol.

Súd prvého stupňa na pojednávaní dňa 11. 04. 2008 vyhlásil rozsudok vo veci samej v neprítomnosti žalobcov, ktorí mali doručenie predvolania vykázané včas, na pojednávanie sa nedostavili a do dňa konania pojednávania svoju neúčast' neospravedlnili a nepožiadali z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania. Až po vyhlásení rozsudku vo veci samej na pojednávaní bolo dňa 14. 04. 2008 doručené súdu prvého stupňa ospravedlnenie žalobcov, ktoré súd prvého stupňa pre neskoro doručené ospravedlnenie a žiadosť o odročenie nemohol vziať do úvahy.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie žalobcovia v 1. a 2. rade. Navrhli rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Za odvolací dôvod označili odňatie možnosti žalobcom konať na súde, keď súd prvého stupňa pojednával a na pojednávaní vyhlásil rozsudok vo veci samej napriek tomu, že sa žalobcovia v 1. a 2. rade riadne ospravedlnili a požiadali o odročenie pojednávania. V odvolaní uviedli, že ospravedlnenie neúčasti a žiadosť o odročenie pojednávania zaslali na súd prvého stupňa dňa 08. 04. 2008 a pojednávanie sa uskutočnilo dňa 11. 04. 2008 v ich neprítomnosti. Odvolatelia nesúhlasili s názorom prvostupňového súdu v tom, že žalobcovia v 1. - 3. rade nemajú aktívnu legitímáciu, ktorý názor súd prvého stupňa náležite neodôvodnil. V odvolaní ďalej uviedli, že v čase podania návrhu boli riadne aktívne legitimovaní a pohľadávka žalobcu v 1. rade riadne uznaná správkyňou konkurznej podstaty JUDr. N. Poukázali na to, že uplatnenú pohľadávku žalobcu v 1. rade zaplatil počas konania žalovaný v 1. rade za správcu konkurznej podstaty úpadcu, na čo nebol oprávnený a táto platba bola započítaná na čiastočné plnenie predchádzajúcej pohľadávky žalovaného v 1. rade. Poukázali ďalej na to, že podľa názoru odvolateľov aj žalobcovia v 2. a 3. rade majú aktívnu legitímáciu, nakoľko majú uzatvorené pracovné zmluvy s úpadcom, vykonávali pracovnú činnosť a v tomto smere nie je podstatná skutočnosť, či úpadca zahlásil zamestnancov S. P., pobočka K. Žalobca v 1. rade po uplynutí lehoty na podanie odvolania, dňa 22. 02. 2012 podal doplnenie odvolania, v ktorom uviedol, že žalobca v 1. rade nebol povinný uplatniť svoje právo na súde, nakoľko išlo o vykonateľnú, teda nespornú pohľadávku, ktorá bola uznaná predchádzajúcou správkyňou konkurznej podstaty a z tohto dôvodu je jeho aktívna legitímácia nesporná.

Na odvolanie žalobcov v 1. a 2. rade sa vyjadril žalovaný v 4. rade S. K. pre H. M. S. R. B. Vo vyjadrení uviedol, že v konaní je žalovaný na základe návrhu žalobcov z dôvodu

vykonaného zápisu rozostavaného polyfunkčného domu na list vlastníctva č. X. pre B., K. Ú. N. na základe rozhodnutia o vklade zmluvy o výstavbe V-7530/03 zo dňa 10. 02. 2004. Žaloba o neúčinnosť zmlúv a neplatnosť právneho úkonu je voči správe katastra neodôvodnená, s ktorým názorom súdu v plnej miere súhlasí a z toho dôvodu navrhuje, aby bol predmetný rozsudok v odvolacom konaní potvrdený.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov v 1. a 2. rade vo vzťahu k žalovaným v 3. - 4. rade nie je dôvodné a vo vzťahu k žalovanému v 1. a 2. rade je potrebné rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť v napadnutej časti na ďalšie konanie.

Podľa § 15 ods. 1 ZKV, konkurzný veriteľ alebo správca sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkove právne úkony podľa odsekov 2 až 6, ak ukracujú uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky konkurzného veriteľa, sú voči konkurznému veriteľovi právne neúčinné. Toto právo má konkurzný veriteľ alebo správca aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný, alebo ak už bol uspokojený.

Podľa § 15 ods. 4 písm. d/ ZKV, odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorým bol konkurzný veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch pred začatím konkurzu medzi dlžníkom, ktorý je právnickou osobou a právnickou osobou, v ktorej je osoba uvedená v písmenách a) a b) štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu, prokuristom alebo likvidátorom; alebo ktorý dlžník urobil v uvedenom čase v prospech tejto osoby; to však neplatí, ak druhá strana preukáže, že nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka ukrátiť konkurzného veriteľa.

Podľa ust. § 16 ods. 1, 2 ZKV právo odporovať právnym úkonom môže uplatniť konkurzný veriteľ alebo správca žalobou. Právo odporovať právnomu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech.

Žalobca v 1. - 3. rade sa domáhali neúčinnosti právnych úkonov zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 25. 02. 1999, uzavretej medzi žalovanými v 1. a 3. rade, kúpnej zmluvy

na nehnuteľnosť zo dňa 09. 03. 1999, uzavretej medzi žalovaným v 1. a 3. rade, zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zo dňa 14. 02. 2001, uzavretej medzi žalovaným v 1. rade a žalovaným v 2. rade. Podaním zo dňa 16. 09. 2004 rozšírili žalobcovia návrh a domáhali sa tiež určenia neúčinnosti zmluvy o výstavbe zo dňa 10. 02. 2004, uzavretej medzi žalovaným v 1. a 2. rade a v tejto súvislosti o neplatnosť zápisu zmluvy o výstavbe do K. nehnuteľností na LV č. X., parc. č. X. kat. úz. N. a uloženia povinnosti uviesť zápisy do pôvodného stavu pred 10. 02. 2004 proti žalovanému v 4. rade.

Z citovaného ust. § 15 ods. 1 ZKV je zrejmé, že na úspešné odporovanie právnych úkonov v konkurznom konaní je potrebné splnenie zákonom stanovených podmienok. Jednou zo základných zákonných podmienok odporovania právnych úkonov je, aby odporované právne úkony boli právnymi úkonmi urobenými dlžníkom, ak ukracujú uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky konkurzného veriteľa. V časti, v ktorej sa žalobcovia domáhajú vyslovenia neúčinnosti právneho úkonu zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti, uzavretej medzi A., s. r. o., B. a I.-B. P., s. r. o., B., dňa 14. 02. 2001 a zmluvy o výstavbe zo dňa 10. 02. 2004 podľa obsahu spisu, uzavretej medzi A., s. r. o., B. a I.-B. P., s. r. o., B., táto základná zákonná podmienka odporovateľnosti právnych úkonov dlžníka absentuje. V týchto právnych úkonoch stranou v uzavretom právnom vzťahu nie je dlžník (žalovaný v 3. rade), ale vystupujú tretie osoby, ktoré nie sú dlžníkom a taktiež nie je súčasne splnená podmienka získania prospechu z odporovateľného právneho úkonu dlžníka. Z tohto dôvodu správne súd prvého stupňa žalobu proti žalovanému v 2. rade I.-B. P., s. r. o., B. a žalovanému v 4. rade K. Ú. v B., S. K. B., zamietol, nakoľko žalovaní v 1., 2. a 4. rade nie sú vo veci vyslovenia neúčinnosti právnych úkonov zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti a zmluvy o výstavbe pasívne legitimovanými právnickými osobami. Žalobu o vyslovenie neúčinnosti právnych úkonov je možné s úspechom viesť, za podmienky splnenia všetkých zákonných podmienok, proti tomu, kto mal z právneho úkonu prospech ak právny úkon urobil dlžník. V danom prípade, uvedených právnych úkonov zmluvy o záložnom práve a zmluvy o výstavbe, proti žalovanému v 2. a 4. rade táto zákonná podmienka nebola splnená, preto žaloba proti žalovanému v 2. a 4. rade je nedôvodná.

Z uvedeného dôvodu odvolací súd v časti rozsudku proti žalovaným v 2. a 4. rade v zmysle ust. § 219 O. s. p. rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

Ďalšou zákonnou podmienkou odporovateľnosti právneho úkonu dlžníka je aby tento ukraľoval uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľov. Žalobcovia v podanej žalobe okrem iného tvrdili, že zmluvou o predaji časti podniku v spojení so zmluvou o predaji nehnuteľnosti boli veritelia ukrátení pri uspokojovaní ich pohľadávok v konkurznom konaní pre rozpor medzi kúpnu cenou dohodnutou zmluvnými stranami podľa kúpnej zmluvy o prevode vlastníctva nehnuteľnosti a skutočnou cenou nehnuteľnosti. V tomto smere žalobcovia predložili listinný doklad odhadovanej ceny predmetnej nehnuteľnosti vystavený stavebným projektantom Ing. M. B. zo dňa 10. 09. 2003 (č. 1. 54), ktorý predpokladá preinvestované náklady na stavbu nehnuteľnosti na 13 092 210,-- Sk. Žalobcovia v tejto súvislosti už v podanej žalobe navrhujú vykonanie dôkazu znalcom na cenu nehnuteľnosti, ktorá je predmetom kúpnej zmluvy o prevode vlastníctva k nehnuteľnosti zo dňa 09. 03. 1999. Súd prvého stupňa k tvrdeniam žalobcov o cene predmetnej nehnuteľnosti a k predloženému listinnému dokladu žalobcami nezaujal žiadne stanovisko a z obsahu odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa nie je zrejmé, ako sa s tvrdením žalobcov a navrhovanému dokazovaniu zo strany žalobcov súd prvého stupňa vysporiadal. Odvolaciemu súdu sa preto javí záver súdu prvého stupňa, že v konaní nebolo preukázané ukrátenie uspokojenia vymáhateľnej pohľadávky žalobcov úkonmi, ktorých neúčinnosti sa domáhajú za predčasné. Pokiaľ sa súd prvého stupňa vecnými námietkami žalobcov v tomto smere nezaoberal z dôvodu chýbajúcich podmienok aktívnej legitímácie na strane žalobcov a pasívnej legitímácie žalovaných, ani tieto nie sú súdom prvého stupňa dôsledne zistené. Žalovaný v 3. rade namietal aktívnu legitímáciu žalobcov z dôvodu neexistencie preukázanej pohľadávky proti úpadcovi. Súd prvého stupňa sa nezaoberal tvrdením žalovaného v 2. rade, že pohľadávka žalobcu v 1. rade bola počas konkurzného konania uspokojená, nezaoberal sa obranou žalobcu v 1. rade, že táto bola zaplatená žalovaným v 1. rade a nie správcom konkurznej podstaty podľa právoplatného rozvrhového uznesenia v konkurznom konaní a bola žalobcom započítaná proti inej pohľadávke. Ďalej nezisťoval a nevyhodnotil tvrdenie, že pohľadávky žalobcov boli na prieskumnom pojednávaní správcom konkurznej podstaty popreté a žalobcovia v lehote nepodali žaloby na určenie pravosti pohľadávky a taktiež sa nezaoberal obranou žalobcov, že tieto pohľadávky označili ako pohľadávky vykonateľné a z tohto dôvodu, podľa tvrdenia žalobcov, mohli byť napadnuté len podanou žalobou správcom konkurznej podstaty.

Odvolačný súd ďalej poukazuje aj na to, že tvrdenie žalobcov, že právne úkony sú neplatné nezbavuje povinnosť súdu, si ako predbežnú otázku vyriešiť platnosť a účinnosť odporovateľných právnych úkonov, nakoľko len platné a účinné právne úkony možno za splnenia ostatných zákonných podmienok odporovať, preto názor súdu prvého stupňa o nedôvodnosti žaloby z tohto dôvodu nie je správny.

Za tohto stavu je potrebné odstrániť pochybnosti aktívnej legitímácie žalobcov a po odstránení rozporov prípadne v ďalšom konaní zisťovať dôsledne splnenie podmienok odporovateľnosti právnych úkonom v naznačenom smere, a to podmienky ukračovania uspokojovania pohľadávok veriteľov v spojení s podmienkami stanovenými citovaným ustanovením § 15 ods. 4 písm. d/ a § 16 ods. 1, 2 ZKV.

Odvolačný súd z vyššie uvedeného dôvodu v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. h/ v spojení s ust. § 212 ods. 3 O. s. p. vo zvyšnej napadnutej časti rozsudok súdu prvého stupňa proti žalovaným v 1. a 3. rade zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V odvolacom konaní úspešným žalovaným v 2. a 4. rade vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcom v 1. a 2. rade v zmysle ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p., žalovaný v 2. a 4. rade si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil, preto im odvolací súd tieto trovy nepriznal. O náhrade trov odvolacieho a prvostupňového konania vo zvyšnej časti v zmysle ust. § 224 ods. 3 O. s. p. rozhodne súd prvého stupňa v ďalšom konaní.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave 27. marca 2012

JUDr. Beata Mlničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová